

וְאֵת הָאָרֶץ. דְּמָאן דְּעֵבֶר עַל דָּא עֵבֶר עַל פְּקוּדֵי
 דְּאוּרִיּוֹתָא. וְעוֹנֵשָׂא דְמָאן דְּעֵבֶר עַל דָּא הָאֵי רְצוּעָה
 רְעָה אֶלְקֵי לִיָּהּ. וְהֵינּוּ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ וְחֻשְׁךָ
 עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים. הָאֵל אֵלִין אַרְבַּע עוֹנֵשִׁין
 לְאַעְנֵשָׂא בְּהוּן חֵיבִיא.

תְּהוּ דָּא חֲנֵק, דְּכְתִיב, (ישעיה לד) קו תְּהוּ (זכריה ב) חֲבַל
 מִדָּה. בְּהוּ דָּא סְקִילָה, אֲבָנִין דְּמִשׁוֹקְעִין גּוּ
 תְּהוּמָא רַבָּא לְעוֹנֵשָׂא דְחֵיבִיא. וְחֻשְׁךָ דָּא שְׂרִיפָה,
 דְּכְתִיב, (דברים ה) וַיְהִי כִשְׂמַעְכֶּם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֻשְׁךָ
 (דברים ד) וַתִּהְרַח בּוֹעַר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֻשְׁךָ כּוּ'.
 וְדָא אִשָּׂא תְּקִיפָא דְעַל רִישֵׁיהוּן דְּחֵיבִיא שְׂרִי
 לְאוּקְדָא לּוּן. וְרוּחַ דָּא חֲרָג בְּסִיפָה. רוּחַ סְעָרָה חֲרָבָא
 מְשַׁנָּנָא הִיא מְלַחֲטָא בֵּיהּ. כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (בראשית ג)
 וְאֵת לַהֲטַח הַחֲרָב הַמִּתְּהַפֶּכֶת וְאֶקְרִי רוּחַ. הָאֵי עוֹנֵשָׂא

לשון הקודש

(זכריה ב) חֲבַל מִדָּה. בְּהוּ - זו סְקִילָה,
 אֲבָנִים הַמְּשַׁקְעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוּם הַגָּדוֹל
 לְעֵנֵשׂ אֶת הָרְשָׁעִים. וְחֻשְׁךָ - זו שְׂרִיפָה,
 שְׂכָתוּב (דברים ה) וַיְהִי כִשְׂמַעְכֶּם אֶת הַקּוֹל
 מִתּוֹךְ הַחֻשְׁךָ, (שם ד) וַתִּהְרַח בּוֹעַר בָּאֵשׁ עַד
 לֵב הַשָּׁמַיִם חֻשְׁךָ וכו'. וְזו הָאֵשׁ הַחֲזוּקָה
 שְׂעַל רִאשֵׁי הָרְשָׁעִים מִתְּחִילָה לְשַׂרְף
 אוֹתָם. וְרוּחַ - זֶה חֲרָג בְּסִיפָה. רוּחַ סְעָרָה,
 חֲרָב שְׁנוּנָה מְלַחֲטָת כּוּ, כְּמוֹ שְׁנָאֵמַר

בְּרֵאשִׁית, שֶׁהִיא יְרָאָה, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. שְׁמִי שְׂעוּבֵר עַל זֶה,
 עוּבֵר עַל מְצוֹת הַתּוֹרָה. וְעֵנֵשׁוּ שֶׁל מִי
 שְׂעוּבֵר עַל זֶה - הָרְצוּעָה הָרְעָה הִזוּ
 מְלַקָּה אוֹתוֹ, וְהֵינּוּ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ
 וּבְהוּ וְחֻשְׁךָ עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים.
 הִנֵּה אֵלּוּ אַרְבַּעַה עֲנָשִׁים לְהַעֲנִישׁ בְּהֶם
 אֶת הָרְשָׁעִים.

תְּהוּ - זֶה חֲנֵק, שְׂכָתוּב (ישעיה לד) קו תְּהוּ,

לְמֵאן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא. וּכְתִיב לְבַתָּר יִרְאֶה,
רֵאשִׁית, דְּאִיהִי כְּלָלָא דְּכָלָא. מִכָּאן וְהִלָּאָה שְׂאֵר
פְּקוּדֵין דְּאוֹרֵייתָא.

פְּקוּדָא תְּנִינָא דָּא אִיהִי פְּקוּדָא. דְּפְקוּדָא דִּירְאָה
אֶתְאַחַדְתּ בָּהּ וְלֹא נִפְקָא מִינָהּ לְעֵלְמִין.
וְאִיהִי אֶהָבָ"ה. לְמִרְחָם פֵּר נֶשׁ לְמֵאֲרִיָּה רְחִימוּ שְׁלִים.
וּמֵאן אִיהוּ רְחִימוּ שְׁלִים. דָּא אֶהָבָה רַבָּה דְּכְתִיב,
(בראשית יז) הִתְחַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים שְׁלִים בְּרְחִימוּתָא.
וְדָא הוּא דְּכְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר דָּא רְחִימוּ
שְׁלִימוּתָא דְּאֶקְרִי אֶהָבָה רַבָּה. וְהָכָא אִיהוּ פְּקוּדָא
לְמִרְחָם פֵּר נֶשׁ לְמֵאֲרִיָּה כְּדָקָא יְאוּת.

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָפֵא, רְחִימָתָא בְּשְׁלִימוּ אָנָּא
שְׂמַעְנָא בֵּיתָא. אָמַר לִיה אִימָא בְּרִי קַמִּי דְּרַבִּי**

לשון הקודש

אֶהָבָה שְׁלָמָה? זוֹ אֶהָבָה רַבָּה, שְׂכָתוּב
(שם יז) הִתְחַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים, שְׁלָם
בְּאֶהָבָה. וְהוּוּ שְׂכָתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אֹזֶר. זוֹ אֶהָבָה שְׁלָמָה שְׂנַקְרָאת אֶהָבָה
רַבָּה. וְכָאן הִיא הַמְצֻוָּה שְׂאָדָם יֵאָהֵב אֶת
רַבּוֹנוּ כְּרַאוּי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָפֵא, אֶהָבָה בְּשְׁלָמוּת
אֲנִי שְׂמַעְתִּי בְּזוּה. אָמַר לוֹ, אָמַר, בְּנִי,
לִפְנֵי רַבִּי פִּינְחָס, שְׁהָרִי הוּא עוֹמֵד

וְאֶת לְחַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת,
וְנִקְרָאת רִוּחַ. הַעֲנֵשׁ הַזֶּה לְמִי שִׁיעֵבֵר עַל
מְצוּוֹת הַתּוֹרָה. וְאַחַר כְּתוּב יִרְאֶה
רֵאשִׁית, שְׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל הַכָּל. מִכָּאן
וְהִלָּאָה שְׂאֵר מְצוּוֹת הַתּוֹרָה.

מְצוּוָּה שְׁנִיָּה - זוֹהִי מְצוּוָּה שְׂמַעְוָה שֶׁל
יִרְאֶה נְאֻחֻוּה בָּהּ וְלֹא יוֹצֵאת מִמֶּנָּה
לְעוֹלָמִים, וְהִיא אֶהָבָ"ה. שְׂאָדָם יֵאָהֵב
אֶת רַבּוֹנוּ אֶהָבָה שְׁלָמָה. וְמָה הִיא

פִּינְחָם דְּהָא אִיהוּ בְּהַאי דְּרַגָּא קָאִים. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר אַהֲבָה רַבָּה תִּינּוּ אַהֲבָה שְׁלִימָתָא בְּשְׁלִימוֹ
 דְּתַרִּין סְטָרִין, וְאִי לָא אַתְּכִלִּיל בְּתַרִּין סְטָרִין לָאוּ (ד)
 יב ע"א) אִיהוּ אַהֲבָה כְּדָקָא יָאוּת בְּשְׁלִימוֹ.

וְעַל דָּא תַּנִּינן בְּתַרִּין סְטָרִין אַתְּפְרֵשׁ אַהֲבָה רַחֲמוֹ
 דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אִית מָאן דְּרַחֲמִים לִיה מוּגוּ
 דְּאִית לִיה עוֹתָרָא, אֲזַרְכָּא דְיוֹמִין, בְּנִין סַחֲרִינִיה,
 שְׁלִיט עַל שְׁנָאוֹי, אֲרַחֲוֵי מִתְתַּקְנֵן לִיה, וּמּוּגוּ כְּדָ רַחֲמִים
 לִיה. וְאִי לְהַאי יְהֵא בְּהַפּוּכָא וַיְהִידֵר עֲלִיהָ קַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא גְּלַגּוּלָא דְּדִינָא קְשִׁיא, יְהֵא שְׁנָא לִיה וְלָא
 יִרְחַם לִיה כְּלָל. וּבְנִין כְּדָ רַחֲמוֹ דָּא לָאוּ אִיהוּ אַהֲבָה
 דְּאִית לִיה עַקְרָא.

**רַחֲמוֹ דְּאֶקְרִי שְׁלִים תְּהוּא דְּהַי בְּתַרִּין סְטָרִין בֵּין
 כְּדִינָא בֵּין כְּטִיבוֹ. וְתַקּוּנָא דְּאֲרַחֲוֵי דְּרַחֲמִים**

 לשון הקודש

שונאיו, דרכיו מתקנות לו, ומתוך כך
 אוהב אותו. ואם לזה יתהפך ויחזיר עליו
 הקדוש ברוך הוא גלגול של דין קשה –
 ישנא אותו ולא יאהב אותו כלל, ובגלל
 כך אהבה זו אינה אהבה שיש לה עקר.
אהבה שנקראת שלמה, ההוא שהיה
 בשני הצדדים – בין בדין בין בחסד.
 ותקון דרכו שאוהב את רבונו, כמו

בפרקה הזו. אמר רבי אלעזר, אהבה
 רבה הינו אהבה שלמה בשלמות של
 שני צדדים, ואם אין נכללת בשני
 צדדים – אינה אהבה פראוי בשלמות.
ועל כן שנינו, לשני צדדים נפרדת
 האהבה, אהבת הקדוש ברוך הוא. יש
 מי שאוהב אותו מתוך שיש לו עשר,
 אךד ימים, בנים סביבו, שולט על

לִיָּה לְמֵאֲרִיָּה בְּמָה דְתִנְיָן אֶפְלוּ הוּא נָטִיל נְשַׁמְתָּךְ
 מִנְּךָ. דָּא אִיְהוּ רְחִימוּ שְׁלִים דְּתַי בְּתַרִּין סְטָרִין. וְעַל
 דָּא אִזְר דְּמַעְשָׂה בְּרֵאשִׁית נָפֶק וּלְבַתֵּר אֲנִיזוּ. כִּד
 אֲנִיזוּ נָפֶק דִּינָא קִשְׂיָא וְאֶתְכֻלִּילוּ תַרִּין סְטָרִין כְּתָדָא
 לְמַתַּי שְׁלִימוּ דָּא אֶתְבָּה כְּדָקָא יְאוּת.

נְטִילִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקִיָּה. אַתָּא רַבִּי פִּינְחָס
 וּנְשָׁקִיָּה וּבְרַכִּיָּה וְאָמַר בְּוֵדָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא שְׁדַרְנֵי תְּבָא. דָּא הוּא נְהִירוּ דְקִיק דְּאָמְרוּ לִי
 דְּאֶתְכֻלִּיל בְּבֵיתָאִי וּלְבַתֵּר נְהִיר כָּל עֲלָמָא. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר וְדָאִי לָא אִיצְטְרִיךְ לְאֶתְנַשִּׁי יְרָאָה בְּכָל
 פְּקוּדִין, כָּל שְׁבִין בְּפִקוּדָא דָּא אִיצְטְרִיךְ יְרָאָה
 לְאֶתְדַבְּקָא בְּהָאִי. הֵיךְ אֶתְדַבְּקָא. אֶתְבָּה אִיְהִי בְּסִטְרָא
 חַד טַב כְּמָה דְּאֶתְמַר דִּיְהֵב עוֹתְרָא וְטַב אִזְרָפָא דְתַי
 בְּנֵי מְזוּנֵי, כִּדִּין אִיצְטְרִיךְ לְאֶתְעָרָא יְרָאָה וּלְמַדְחַל

לשון הקודש

שְׁשִׁנְיָנוּ, אֶפְלוּ שְׁנוּטֵל אֶת נְשַׁמְתָּךְ מִמֶּךָ.
 זוּ הוּא אֶתְבָּה שְׁלָמָה בְּשִׁנֵּי צְדָדִים. וְעַל
 כֵּן הָאִזְר שֶׁל מַעְשָׂה בְּרֵאשִׁית יֵצֵא וְאֶחָר
 כִּד נִנְזוּ. כְּשִׁנְיָנוּ, יֵצֵא דִין קִשְׂיָה, וְנִכְלְלוּ
 שְׁנֵי הַצְּדָדִים יַחַד, שְׁתֵּהִיָּה שְׁלָמוֹת
 הָאֶתְבָּה בְּרֵאשִׁי.
 נְטִילוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקוּ. כָּא רַבִּי פִּינְחָס
 וּנְשָׁקוּ וּבְרַכּוּ, וְאָמַר, בְּוֵדָאִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׁלַחְנֵי לְכָאן. זֶה הוּא אִזְר קִשְׂן

שְׁשִׁנְיָנוּ, אֶפְלוּ שְׁנוּטֵל אֶת נְשַׁמְתָּךְ מִמֶּךָ.
 זוּ הוּא אֶתְבָּה שְׁלָמָה בְּשִׁנֵּי צְדָדִים. וְעַל
 כֵּן הָאִזְר שֶׁל מַעְשָׂה בְּרֵאשִׁית יֵצֵא וְאֶחָר
 כִּד נִנְזוּ. כְּשִׁנְיָנוּ, יֵצֵא דִין קִשְׂיָה, וְנִכְלְלוּ
 שְׁנֵי הַצְּדָדִים יַחַד, שְׁתֵּהִיָּה שְׁלָמוֹת
 הָאֶתְבָּה בְּרֵאשִׁי.

נְטִילוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקוּ. כָּא רַבִּי פִּינְחָס
 וּנְשָׁקוּ וּבְרַכּוּ, וְאָמַר, בְּוֵדָאִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׁלַחְנֵי לְכָאן. זֶה הוּא אִזְר קִשְׂן

שְׁלָא יְגַרְם הַחֲטָא. וְעַל זֶה כְּתוּב (משלי כח)

דְּלֹא יִגְרוּם חוֹבָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כח) אֲשֶׁרִי אָדָם
מִפֶּתַח תְּמִיד, בְּגִין דְּהָא כָּלִיל יִרְאָה בְּאַהֲבָה.

וְהִכִּי אֶצְטְרִיךְ בְּסִטְרָא אַחְרָא דְדִינָא קִשְׂיָא
לְאַתְעָרָא בֵּיהּ יִרְאָה. כִּד חֲמִי דְדִינָא קִשְׂיָא
שְׂרִיָא עֲלוּי, בְּדִין יִתְעַר יִרְאָה וְיִדְחַל לְמֵאֲרִיָּה בְּדָקָא
יְאוּת וְלֹא יִקְשָׁה לְבִיָּהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כח)
וּמִקְשָׁה לְבוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה. בְּהָהוּא סִטְרָא אַחְרָא
דְּאַקְרִי רָעָה. אֲשֶׁתִּבַּח יִרְאָה דְאַתְאַחַדַּת בְּתֵרִין
סִטְרִין וְאַתְכִּלִּילַת מִנֵּיָּהוּ. וְדָא אִיהוּ אַהֲבָה שְׁלִימְתָא
בְּדָקָא יְאוּת.

פְּקוּדָא תְּלִיתָאָה לְמַנְדַּע דְּאִית אֱלֹהָא רַבְרַבָּא
וְשְׁלִיטָאָה בְּעָלְמָא. וְלִיִּיחָדָא לִיהּ בְּכָל יוֹמָא
יְחוּדָא בְּדָקָא יְאוּת בְּאַנּוֹן שְׂתִית סִטְרִין עֲלָאִין. וְלִמְעַבְד
לוֹן יְחוּדָא חָדָא בְּשִׂית תִּבְיִן דְּשִׁמְע יִשְׂרָאֵל וְלִכְוּוֹנָא

לשון הקודש

באותו הצד האחר שנקרא רעה. נמצאת
שירצה שנאחזה בשני צדדים ונכללת
מהם, וזוהי אהבה שלמה פראוי.

מצוה שלישית - לדעת שיש אלוה
גדול ושליט בעולם, וליתחד אותו בכל יום
יחוד פראוי באותם ששת הצדדים
העליונים, ולעשות אותם יחוד אחד

אשרי אדם מפחד תמיד, משום שזה
כולל ירא'ה באהב'ה.

וכן צריך בצד האחר של הדין הקשה
לעורר בו ירא'ה. בשרואה שהדין הקשה
שורה עליו, אז יעורר ירא'ה ויפחד
מרבנו פראוי ולא יקשה לבו. ועל זה
כתוב (שם) ומקשה לבו יפול ברעה,

רְעוּתָא לְעִילָא בְּהַדְרִייהוּ. וְעַל דָּא אֶחָד אֵינְטְרִיךְ
 לְאַרְכָּא לִיה (נ"א בְּשִׁית) בְּשִׁית תַּבִּין. וְדָא הוּא דְכְּתִיב
 יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד. יִתְכַנְּשׁוּן
 בְּרִגִין דְּתַחֲזוּת שְׁמַיָּא לְאַתְאַחְדָּא בֵּיה (נִרְאָה) לְמַחְזֵי
 בְּשְׁלִימוּ לְשִׁית סְטְרִין כְּדָקָא יְאוּת. וְעַם כָּל דָּא
 בְּהַהוּא יַחֲוּדָא אֵינְטְרִיךְ לְקִשְׂרָא בֵּיה יִרְאָה דְּאֵינְטְרִיךְ
 לְאַרְכָּא בְּדַלְתָּ דְּאֶחָד. דְּדַלְתָּ דְּאֶחָד גְּדוּלָּה. וְתִינְעוּ
 דְּכְּתִיב וְתִרְאָה הַיְבֻשָּׁה דְּתַתְּחֵי וְתִתְקַשֵּׁר דְּלָתָּ דְּאִיהוּ
 יִבְשָׁה בְּהַהוּא יַחֲוּדָא.

וּלְבַתָּר דְּאִתְקַשֵּׁר תַּפְּן לְעִילָא אֵינְטְרִיךְ לְקִשְׂרָא
 לָה לְתַתָּא בְּאִכְלוּסְהָא בְּשִׁית סְטְרִין אַחְרִינִין
 דְּלְתַתָּא, כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. דְּאִית
 בֵּיה שִׁית תַּבִּין אַחְרִינִין דִּיחֲוּדָא. כְּדִין מַה דְּהוּת יִבְשָׁה
 אֶתְעַבִּידַת אֶרֶץ לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין וְלִנְטַעָא אִילָנִין.

לשון הקודש

שְׁדַלְתָּ שֶׁל אֶחָד גְּדוּלָּה. וְהִינּוּ שְׁכַתּוּב
 וְתִרְאָה הַיְבֻשָּׁה, שְׁתִּרְאָה וְתִתְקַשֵּׁר
 דְּלָתָּ, שְׁהִיא יִבְשָׁה, בְּאוּתוֹ הַיַּחֲוּד.
 וְאַחַר שְׁנִקְשְׂרָה שֵׁם לְמַעְלָה, צְרִיךְ
 לְקִשֵּׁר אוּתָהּ לְמַטָּה עִם אוּכְלוּסְיָה
 בְּשִׁישָׁה צְדָדִים הָאַחֲרִים שְׁלֵמְטָה, כְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שְׁיֵשׁ בּו
 שֵׁשׁ תַּבּוֹת אַחֲרוֹת שֶׁל הַיַּחֲוּד. וְאִזּוּ, מַה
 שְׁהִיְתָה יִבְשָׁה, נַעֲשֶׂתָה אֶרֶץ לַעֲשׂוֹת

בְּשֵׁשׁ תַּבּוֹת שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּלְכֹנֵן
 רְצוֹן לְמַעְלָה עִמָּהֶם. וְעַל בֶּן צְרִיךְ "אֶחָד"
 לְהֶאָרִיךְ אוּתוֹ וְנ"א בְּשֵׁשׁ בְּשֵׁשׁ תַּבּוֹת,
 וְהוּוּ שְׁכַתּוּב יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל מְקוֹם אֶחָד. יִתְכַנְּסוּ הַדְּרָגוֹת שֶׁתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם שְׁתִּאָּחוּ כִּהֵן יִרְאָה לְהִיּוֹת
 בְּשְׁלֵמוֹת לְשִׁישָׁה צְדָדִים כְּרָאוּי. וְעַם כָּל
 זֶה, בְּאוּתוֹ הַיַּחֲוּד צְרִיךְ לְקִשֵּׁר בּוּ יִרְאָה,
 שְׁצְרִיךְ לְהֶאָרִיךְ בְּדַלְתָּ שֶׁל אֶחָד,

וְהִינּוּ דְכַתִּיב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּפְשָׁה אֶרֶץ בְּהָהוּא
 יְחֻדָּא דְלִתְתָּא אֶרְעָא רַעְוָא שְׁלִים בְּדָקָא יָאוּת. וְעַל
 דָּא כִי טוֹב, כִּי טוֹב תִּרִי זְמִינִי. חַד יְחֻדָּא עֲלָאָה וְחַד
 יְחֻדָּא תַתָּאָה. כִּיּוֹן דְּאֵתְאֲחִיד בְּתִרִין סְטִרִין מִכָּאן
 וְלִהְלָאָה תַדְשָׂא הָאֶרֶץ דְשָׂא. אֵתְתַקְנַת לְמַעְבַּד פִּירִין
 וְאִיבִין בְּדָקָא יָאוּת.

פְּקוּדָא רְבִיעָאָה לְמַנְדַּע דִּיּוּ הוּא הָאֱלֹהִים, כְּמָה
דָּאֵת אָמַר, (דְּבָרִים ד) וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ אֶל
 לְבַבְךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים. וְלֹאֲתַכְלֵלָּא שְׁמָא דְאֱלֹהִים
 בְּשְׁמָא דִּיּוּ. לְמַנְדַּע דְּאֲנֹן חַד וְלִית בְּהוּ פְרוּדָא. וְהִינּוּ
 רָזָא דְכַתִּיב יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ הַשְּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
 הָאֶרֶץ. לְמַחְוֵי תִרִין שְׁמָהֶן חַד בְּלָא פְרוּדָא כָּלֵל.
 לְאֵתְכַלֵּלָּא מְאֹרֶת חֶסֶר בְּשְׁמָא דְשְׁמַיִם (נִי"א דְרִשִׁים) דְּאֲנֹן
 חַד וְלִית בְּהוּ פְרוּדָא. גְּהוּרָא אוּכְמָא בְּגְהוּרָא חִיּוּרָא

לשון הקודש

הָאֱלֹהִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ד) וַיִּדְעַת
 הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ אֶל לְבַבְךָ כִּי הוּא
 הָאֱלֹהִים. וְשִׁיכְלֵל הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים בְּשֵׁם
 שֶׁל יי, לְדַעַת שֶׁהֵם אֶחָד וְאִין בְּהֵם פְּרוּד.
 וְהִינּוּ סוּד הַפְּתוּב יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ
 הַשְּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאֶרֶץ, שִׁיחֵי שְׁנֵי
 הַשְּׁמוֹת אֶחָד בְּלִי פְרוּד כָּלֵל, שִׁיכְלֵל
 מְאֹרֶת חֶסֶר בְּשֵׁם שֶׁל שְׁמַיִם נִי"א שְׁרִשׁוּם
 שֶׁהֵם אֶחָד וְאִין בְּהֵם פְּרוּד. אוּר שְׁחַר

פְּרוּת וְאִבִּים וְלִנְטַע אֵילָנוֹת. וְהִינּוּ כֵּה
 שְׁכַתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּפְשָׁה אֶרֶץ,
 בְּאוּתוֹ הַיְחֻד שֶׁלְמִטָּה אֶרֶץ, רַעְוֵן שְׁלֵם
 כְּרָאוּי. וְעַל כֵּן כִּי טוֹב כִּי טוֹב פְּעַמִּים.
 יְחֻד אֶחָד עֲלִיּוֹן וְיְחֻד אֶחָד תַּחְתּוֹן. כִּיּוֹן
 שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּשְׁנֵי צְדָדִים, מִכָּאן וְהִלָּאָה
 תַּדְשָׂא הָאֶרֶץ דְשָׂא. הַתְּתַקְנָה לַעֲשׂוֹת
 פְּרוּת וְאִבִּים כְּרָאוּי.

מְצוּחַ רְבִיעִית - לְדַעַת שֶׁהוּא הוּא